Lời Chủ Chăn Tháng 12 - 2021

Nguyện Cầu… Những 'Bản Diệu Ca'

'Con đã tỏ cho chúng biết Danh Cha và sẽ còn tỏ cho biết nữa…' (Ga 17: 26)

Quý Cha và Quý Tu sĩ thân mến,

Thiên Chúa là Tình Yêu (1Ga 4: 16). Tình yêu của Thiên Chúa dành cho Israel và của dân đối với Thiên Chúa được diễn tả đắc ý nhất bằng ***liên hệ vợ chồng***. Tình yêu nằm nơi yếu tính của con người, hoạ ảnh Thiên Chúa, đã hiện tỏ với sắc thái hiện sinh, 'có sáng có tối', 'có phai nhạt có say sưa', tiêu biểu từ những chương đầu sách Sáng Thế, nơi các Tiên tri, và nhất là trong tập ***Diệu Ca.***

Phải cần ngôn ngữ tình yêu mới phác hoạ được một chút thực tại mối tương quan thăm thẳm Thiên Chúa 'rạo rực' (Dc 5: 4) yêu thương Israel, yêu thương nhân loại. Đấng cao cả siêu việt đưa con người vào một mối tình lạ lùng dệt nên những ***'Bản Diệu Ca'*** làm con tim ***'ngất lịm'*** (Dc 4: 9). Việc tháp nhập mối tình này làm thành nguyện cầu… ***Nguyện cầu… những 'Bản Diệu Ca'…***

Vào những giây phút cuối đời tại thế, trong không khí thánh thiêng lễ Vượt Qua đang được cử hành tại phòng tiệc ly và sau đó tại đồi Calvê, Chúa Giêsu đã mạc khải những tâm tư thăm thẳm… và lời cuối cùng: ***'Con đã tỏ cho chúng biết Danh Cha, và sẽ còn tỏ cho biết nữa…' (Ga 17: 26).***

1. **Đức Chúa 'đã tỏ…' (x. Ga 17: 26)**

Tình yêu vô hạn, siêu việt của Thiên Chúa…

Adam, 'Con ở đâu?' (St 3: 9), tiếng gọi 'Tình yêu' đi vào không gian, khoảng không-không người… âm vang đến tận biên cương vũ trụ… Tình yêu đi tìm 'người tâm phúc'… Bước chân 'Tình yêu' chiều nay trong vườn 'Eđen' có còn 'tản bộ' thư thái với 'gió hiu hiu ban chiều' như mọi ngày?

Tiếng gọi 'Tình yêu' ***đã đi vào cõi riêng***, nơi người và bạn đời 'núp mình đi' (St 3: 11)… đã đi vào cõi riêng… ở đó 'trời đã tối' (Ga 13: 30)…

Tiếng gọi 'Tình yêu' ***đã lay động***… đã có tiếng 'người' đáp, dẫu là những lời đắng cay, nhưng lại là sự thật… để tiếng gọi 'Tình yêu' ban bố 'Lời hứa' về một 'Người Đàn Bà' tuyệt thế và về một 'Dòng Giống sẽ đạp đầu' con rắn, kẻ 'phỉnh gạt' (x. St 3: 8-15).

Tình yêu vô hạn, siêu việt của Thiên Chúa đã ***đi vào lịch sử:***

Tình yêu thích tâm sự nơi sa mạc… không tiếng động, ngoài tiếng gió và hơi thở… và nhịp đập của con tim… Khi 'người' suy sụp thành hôn thê bất trung, 'Tình yêu' vẫn vô hạn… vẫn ngỏ 'Lời': '*này Ta dụ dỗ người ấy, đem người ấy vào sa mạc, và kề lòng, Ta nói khó với nó' (Hs 2: 16).* Để '*người' sẽ gọi:* '*chồng tôi'… không còn gọi 'Thần Baal của tôi nữa…' (Hs 2: 18).*

Sa mạc 'cầu nguyện' dành riêng cho một ***'Hệ sinh thái'*** làm cho ***'trái tim khoẻ mạnh'***[1]**.** Sa mạc ***'cầu nguyện'*** đơm bông vẻ đẹp một đời sống giản dị đến mức thành 'cái không' của bản

[1] ĐTC Phanxicô, *Tiếp kiến chung 26.2.2020*

thân để nhận 'cái tất cả' từ Thiên Chúa. *'Hãy nếm và xem Đức Chúa tốt lành nhường bao! Phúc cho ai ẩn náu bên Người'* (Tv 34: 9)… ***Đây đã là khúc dạo tuyệt vời của 'Bản Diệu Ca'…***

2. 'Con đã tỏ…' (Ga 17: 26)

Mùa Giáng Sinh đã về gần. 'Một trẻ đã sinh ra cho ta' (Is 9: 5). Hài Nhi Giêsu đã chào đời cho chúng ta. Giêsu là Lời. 'Lúc khởi nguyên đã có Lời… Lời là Thiên Chúa' (Ga 1: 1). 'Lời đã thành xác phàm… chúng tôi đã được ngắm vinh quang của Ngài, ***vinh quang như của Con Một tự nơi Cha,*** tràn đầy ân nghĩa và sự thật' (Ga 1: 14).

Nhân loại vây quanh Lời. 'Mắt họ đăm đăm nhìn Ngài' (Lc 4: 20)… 'kinh ngạc, bởi thấy câm nói được, tàn tật được an lành, què quặt lại đi đứng, và đui mù được thấy' (Mt 15: 31). 'Các Lời về ân sủng xuất bởi miệng Ngài' (Lc 4: 22)…: 'Tội lỗi của con đã được tha… Lòng tin của con đã cứu chữa con. Hãy đi bằng yên' (Lc 7: 48)… Chị ấy, 'một người tội lỗi trong châu thành… chị đã 'khóc nức nở, sa nước mắt đẫm ướt chân Ngài… xoã tóc trên đầu, chị cố lau sạch' (Lc 7: 37.38)… Trong khi chị cố lau sạch chân Chúa thì Chúa đã 'lau sạch nước mắt' (Is 25: 8) chị rồi. Đã có một cử chỉ quyết liệt: 'đập vỡ', chị đập vỡ 'bình bạch ngọc đựng dầu thơm cam tùng thuần chất quý giá' (x. Mc 14: 3)… Đập vỡ để bỏ dứt quá khứ phù phiếm… Bình đắt tiền, dầu hảo hạng nhưng chẳng nghĩa lý gì trước Chúa Giêsu… Và có lẽ còn âm vang trong lòng chị như nơi người nữ ngoại tình lời Giêsu ân cần nhắn nhủ: 'Và từ nay con đừng phạm tội nữa' (Ga 8: 11).

Đã biết bao lần Chúa bộc lộ nỗi lòng: 'Ta xót thương vì dân chúng, bởi đã ba ngày rồi họ lưu lại với Ta, và lại không có gì ăn! Để họ nhịn đói mà lui về, thì Ta không muốn, kẻo họ xỉu mất dọc đường' (Mt 15: 32)… 'Trước lễ Vượt Qua, Đức Giêsu biết rằng đã đến giờ Ngài qua khỏi thế gian này để đến cùng Cha, đã mến yêu các kẻ thuộc về Ngài còn trong thế gian, thì Ngài đã yêu mến họ đến cùng' (Ga 13: 1): Yêu mến đến cùng, mạc khải Chúa Cha. Yêu mến đến cùng, hiến mạng chịu đóng đinh treo thập giá mở vào cuộc phục sinh. Yêu mến đến cùng, ban hơi thở Thánh Thần. Yêu mến đến cùng, 'Này là Mình Thầy – Này là chén Máu Thầy…' để ở cùng anh em đến tận thế…

Một 'Bản Diệu Ca', niềm rung động của Đấng tuyệt đối đã vang lên giữa dòng đời…

3. 'Và sẽ còn tỏ…' (Ga 17: 26)

Chúa Giêsu 'lên núi và kêu lại những kẻ Ngài muốn. Và họ đến với Ngài… để họ ở với Ngài…' (Mc 3: 13.14). Tất cả các Tông đồ trong nhóm mười hai, đều được đón nhận từ Chúa ân huệ 'chung phận' như nhau, nhưng mỗi người lại đi vào mối tương quan đậm nhạt rất riêng, mà không ai bì tỵ ai, ***ai cũng mãn nguyện (Ga 14: 8).*** Phêrô là thế, Philipphê, Anrê… Gioan không ngại nói về 'sát lòng Đức Giêsu, có người môn đệ Đức Giêsu yêu mến…' (Ga 13: 23).

Đã có những 'Bản Diệu Ca' từ các Tông đồ, từ những người đi vào mối tương quan với Chúa, đi vào qua con đường nguyện cầu… trải qua lịch sử Giáo hội, 'không biết cơ man nào mà kể… trước ngai và trước Chiên Con…' (Kh 7: 9).

'Bản Diệu Ca' của Augustinô: Nhận biết Chúa và nhận biết mình đi đồng nhịp: 'Noverim Te, noverim me' (Que je Te connaisse pour que je me connaisse). Mười hai thế kỷ trước Descartes, Augustinô đã ngạc nhiên trước thực tại 'suy tưởng', nhận thức đây là kinh nghiệm không thể hoài nghi về cốt tuỷ của kinh nghiệm tôn giáo, cội nền của mọi nhận thức xác thực và của mọi thực tại. Một năng lực trí tuệ nâng suy tưởng ta về nguồn cội (attirer en amont de ma pensée). Tình yêu nâng lên cao này bao hàm một trật 'sự Thật và sự Thiện'. Đón nhận mạc khải từ tạo dựng, tôi là ***'Imago Dei'*** (Hình ảnh Thiên Chúa, St 1: 26) trải dài trong mạc khải tình yêu vô

hạn cứu độ 'Nhân Danh Cha, và Con, và Thánh Thần' (Mt 28: 19), tôi là ***'Imago Trinitatis'*** (Hình ảnh Chúa Ba Ngôi)[2].

'Bản Diệu Ca' của Gioan Thánh Giá: Những chiều sâu biến đổi. Ân sủng-Tình yêu làm cho đôi bên, Thiên Chúa và người phàm, nên giống nhau, bất chấp những trở ngại. Hướng mắt nhìn lên đỉnh cao hoàn thiện. Không xem thường những dữ liệu tri thức, nhưng tình yêu hiện diện ngay từ đầu và cũng hiện diện đầy tràn ở điểm đến. Nguyện cầu trong con tim Gioan Thánh Giá là sự thấu suốt của một tình yêu hiến dâng tất cả cho Đức Tình Quân thành cuộc nhiệm hiệp nên một với Người trong đức Tin. Thánh Gioan Thánh Giá chia sẻ về 'Đêm giác quan' thường xảy ra nơi người 'mới bắt đầu'. Cụm từ 'mới bắt đầu' không nhất thiết mang ý nghĩa thời gian nhưng là phẩm chất. Đường lên núi Cát Minh vượt qua đêm dày để nghiệm lấy một niềm háo hức khác lớn hơn, một thứ tình yêu khác quý hơn, ***một dạ nhớ…***' Ôi vận may diễm phúc… Chút sáng cháy trong tim. Chút sáng ấy đang hướng dẫn tôi. Chắc chắn hơn ánh sáng giữa trưa. Dẫn đến nơi có người đợi tôi. Người mà tôi biết rõ. Đợi ở phía không ai lai vãng… ***Một Tình Nương đã được biến đổi nên Tình Quân.*** Trên lòng tôi đầy hoa. Được giữ vẹn cho một mình Chàng…'[3].

Và còn biết bao ***'Bản Diệu Ca'***… tỏ lộ ***sức sống của Mẹ Giáo hội***: Đaminh, Phanxicô Assisi, Alphongsô, Inhaxiô Loyola, Têrêsa Hài Đồng Giêsu, Maximilianô Kolbê, Charles de Foucauld…

Anh chị em rất thân mến,

Không thể bỗng dưng mà có một ***'Bản Diệu Ca'*** nhưng đã phải từng xảy ra một cuộc gặp gỡ, một tỉnh ngộ… một chấn động 'tình' như ***'hơi thở chạm tơ vàng… thấm nhuần ơn trìu mến'*** (Hàn Mạc Tử).

Đã có một cuộc đời lênh đênh, năm đời chồng mà chưa tìm được bến đậu… hôm ấy, ***một người dẫu 'mỏi mệt vì đàng sá…*** ngồi phệt xuống bên giếng' (Ga 4: 6) chờ chị, giữa buổi trưa nắng nôi, ngỏ lời, nếu chị biết ơn Thiên Chúa và ai là người đang nói với chị (x. Ga 4: 10)… Và… chị bỏ cả vò nước hớn hở chạy tới chạy lui… (x. Ga 4: 29). Ta chứng kiến ***'Bản Diệu Ca'*** vang động rộn rã trong lòng chị…

Đã có một mạng người, tiêu biểu cho 'vạn vạn cuộc đời', rơi vào tình huống 'ngàn cân treo sợi tóc'. Một đám đông hung hăng, đá trong tay, muốn giết hạng phụ nữ trắc nết 'ngoại tình này bị bắt tại trận' (Ga 4: 4)… ***mà nạn nhân đã nghe tận tai lời sắc bén như gươm, giải cứu:*** 'Trong các ông, ai vô tội thì hãy ném đá trước hết người này đi' (Ga 8: 7)… Kẻ toan giết người tỉnh ngộ thoát khỏi gây tội ác còn nạn nhân được trở về nhà ôm giữ trong lòng lời ôn tồn căn dặn 'từ nay đừng phạm tội nữa' (Ga 8: 11)… ***Phần đời sống sót của chị sẽ chẳng là 'Khúc Diệu Ca' sao…?***

Đã có những cuộc đời 'ở không', 'vô công rỗi nghề'… từng phút giây trôi qua vô nghĩa, phi lý đến 'buồn nôn'… nhưng ***có người tuyển dụng*** vào làm vườn nho của ông, dẫu đã giờ thứ mười một… mà cuối ngày vẫn nhận công cán như người vào làm đầu ngày… ***'Hôm nay***, anh sẽ ở trên thiên đàng làm một với Ta' (Lc 23: 43)… Được trân trọng và được phước ân đến thế… chẳng lẽ lòng người lại không cất lên ***'Bản Diệu Ca'…***

---

[2] Max Huot de Longchamp, Mystique, in *Dictionnaire Critique de Théologie*, Puf 1998, pp. 774-779).
[3] Thánh Gioan Thánh Giá, *Đường Lên Núi Cát Minh*, dg. Nguyễn Uy Nam và Lm. Trăng Thập Tự, nxb Đồng Nai, 2021, tập 2, pp. 1-59.

Đức Chúa quảng đại ***đặt sẵn nhịp cầu:*** 'Ta đã nhắc các ngươi lên những cánh phượng hoàng mà đem các ngươi đến với Ta' (Xh 19: 4)…

Ai mà lại chẳng có nỗi niềm, khi thuận buồm khi trái gió… ***Và còn chờ đây,*** có hay không ***'Bản Diệu Ca'*** của cõi lòng tôi… chẳng lẽ tôi không nhận biết ơn Thiên Chúa và không nghe ra tâm tư Đấng không ngừng ngỏ lời với tôi, lời nguyện cầu cùng Chúa Cha***… 'Con đã tỏ cho chúng biết Danh Cha và sẽ còn tỏ cho biết nữa…?'*** **(Ga 17: 26).**

Cậy vào sự chuyển cầu của Đức Trinh Mẫu Vô Nhiễm diễm phúc, Thánh Cả Giuse, xin Thiên Chúa ân cần nhắc nhủ mãi, giúp chúng ta để lòng xây đắp cho vững nền tảng hoạt động mục vụ: ***Nguyện cầu… Bản Diệu Ca, riêng, rất riêng giữa tôi với Người.***

+ Gioan Đỗ Văn Ngân
Giám mục Giáo phận Xuân Lộc